Nam Basilius medicus, qui vobis in montanis, Romam pergenti, medicamenta 795 tradidit, iam mortuus est. Sed vivit caritas in nobis, quae tuae salutis semper curam habebit. Vivit etiam et semper vivit verus omnium in se sperantium salvator, deus Iesus; qui tibi praesentem tribuat sanitatem et perpetuam perdonet beatitudinem.

Tu vero, fideliter et veraciter in illius permanens caritate, spem habeas in illius bonitate et magnam in eius servitio devotionem; ut ille te honorificet in eternum et, nostri memor per te tuosque^d amicos, valeas in eternum.

46.

Eanbaldus presbyter Eanbaldo I archiepiscopo Eboracensi de itinere suo transmarino scribit, portitorem litterarum ei commendat.

795.

Codd. A 2 fol. 167, A 1* p. 166 n. 118. Ed. J 39.

10

DOMINO VENERANDO ET VERE DILECTO ILLI SUMMO PONTIFICI ILLE FIDELIS SERVULUS VESTER AETERNE PROSPERITATIS IN CHRISTO SALUTEM.

Notum tibi sit, amantissime pater, per harum praesentiam litterarum, quod per vestre intercessionis auxilium prospero itinere ultra mare et postea ad nostrum magistrum, vestrum fidelem amicum, pervenimus; sicut harum portitor litterarum tibi melius, eo quod semper mecum fuit, viva voce indicare potest. Tuamque legationem de orantibus et de medicamentis et de aliis rebus, quas mihi iniungere dignans fuisti, quantum memorie retinere potui, fideliter demonstravi. De quibus aliquid certe responsionis, ut credo, per hunc missum litteris tibi demandat.

Deprecor etiam, ut illos cabballos trese, quos tuae paternitati commendavi, huius portitori indiculi praestari facias; ut eo facilius possit per vestrum adiutorium cum legationibus Albini magistri meisque ad patriam venire.

Semper enim habeo solacium ammonitionis, benedictionis, et promissionis tue in sanctis orationibus, quas mihi pro tua bonitate promisisti. Remunerator omnium bonorum Deus tibi retribuere dignetur, quicquid mihi indigno sive in seculari seu in spiritali bonitate concedisti et te per multorum tempora annorum ad defensionem sue sancte ecclesie conservare dignetur.

47.

Alcvinus Eboracensibus (ut videtur) scribit se tam celeriter, quam petiissent, ad eos venire non potuisse. Concordiam suadet.

795?

Cod. T* fol. 93*. Edd. Q 87, F 18, J 40. — Migne col. 174.

a) vivet A 1*. b) sequitur iterum etiam in A 1*, A 2. c) om. A 1*. d) perpetuosque corr. in per te tuosque A 1*.

^{46.} a) magistris corr. alia manus superscribendo vel magis A2; magis vestrum A1*. b) orationibus A1*. c) Iniungungere A2. d) demandavi A1*. e) caballos IIII A1*. f) concessisti A1*. 47. a) Lemma: Albinus ad quosdam T*.

¹⁾ Alcvinum diaconum. 2) cf. supra ep. 45.